

full

D I O C E S À

S O L S O N A | V I C

Llocs per visitar (i III): exposició *Facies fidei*

L'exposició *Facies fidei* estarà oberta fins al 27 d'octubre al Museu Episcopal de Vic. Moltes obres d'art medievals van ser produïdes com a eines o escenografies destinades al culte cristià. A més de les seves qualitats materials i estilístiques, cal tenir en compte el missatge cultural i espiritual que transmetien a les persones del seu temps. Les riques col·leccions d'art litúrgic medieval conservades a Catalunya són testimonis d'uns segles crucials en la història del nostre país i de la seva cultura. El Museu Episcopal de Vic, en el marc de l'Any de la Fe, proposa pautes per a aquesta lectura de les seves obres d'art romànic i gòtic exhibides a les sales permanents. El diàleg amb

set peces procedents de les col·leccions diocesanes dels bisbats de Barcelona, Girona, Lleida, Solsona, Tarragona, Tortosa i Urgell permetrà de veure com els homes i dones de la Catalunya medieval percebien i vivien els conceptes bàsics de la fe cristiana.

L'exposició inclou diverses zones temàtiques: la creació, amb pintures murals de l'església de Sant Martí Sescorts; l'Encarnació, amb pintures de Sant Martí del Brull; l'Eucaristia, amb pintures de la catedral de la Seu d'Urgell; la Creu, amb el retaule de la passió de Sant Joan de les Abadesses; i la santedat, amb el retaule del convent de Santa Clara de Vic, entre altres obres. Una bona ocasió per a visitar el Museu Episcopal de Vic.

Diumenge XXI de durant l'any | Cicle C

Lectura del llibre del profeta Isaïes (66,18-21)

Això diu el Senyor: «Jo conec les obres dels homes i els seus pensaments. Jo mateix vindré a reunir la gent de totes les nacions i de totes les llengües. Tots vindran aquí i veuran la meva glòria, i faré un prodigi enmig d'ells. Després enviaré alguns dels supervivents a les altres nacions, a Tarsis, a Fut i a Lud, a Mòsoc i a Ros, a Túbai i a Javan, a les illes llunyanes, que mai no havien sentit parlar de mi ni havien vist mai la meva glòria, i anunciaran la meva glòria entre les nacions. I de totes les nacions portaran els vostres germans com una ofrena al Senyor. Els portaran a cavall, en carruatges, en lliteres, muntats en mules o en dromedaris, fins a la muntanya santa de Jerusalem, diu el Senyor. Els presentaran tal com els israelites presenten en vasos purs la seva ofrena en el temple del Senyor [...].

Salm responsorial (Salm 116)

Aneu, anuncieu l'Evangeli per tot el món

Lectura de la carta de sant Pau als cristians Hebreus (12,5-7.11-13)

Germans, heu oblidat les paraules encoratjadores que l'Esclatua us adreça com a fills: «Fill meu, no desestimis la correcció que ve del Senyor, no et cansis quan ell et reprèn, perquè el Senyor repta aquells que estima, fa sofrir els fills que ell prefereix.» És per la nostra correc-

ció que sofrim: Déu us tracta com a fills. Perquè, quin fill hi ha que el seu pare no corregeixi? [...]

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (13,22-30)

En aquell temps, Jesús, tot fent camí cap a Jerusalem, passava per viles i pobles i ensenyava. Algú li preguntà: «Senyor, són pocs els qui se salven?» Ell contestà: «Correu, mireu d'entrar per la porta estreta, perquè us asseguro que molts voldran entrar-hi i no podran. Després que el cap de casa s'haurà alçat a tancar la porta, de fora estant començareu a trucar i direu: "Senyor, obriu-nos." Ell us respondrà: "No sé d'on sou." Llavors començareu a dir-li: "Menjàvem i bevíem amb vós i ensenyàveu pels nostres carrers." Ell us respondrà: "No sé d'on sou. Lluny de mi, tots vosaltres que obràveu el mal." Allà hi haurà els plors i el cruixir de dents, quan veureu Abraham, Isahac i Jacob amb tots els profetes en el Regne de Déu, mentre que a vosaltres us hauran tret fora. I vindrà gent d'orient i d'occident, del nord i del sud, i s'asseuran a taula en el Regne de Déu. Mireu, ara són darrers els qui llavors seran primers, i són primers els qui llavors seran darrers.»

Coneixement de Déu i coneixement dels homes | Mn. Marc Majà i Guiu.....

El profeta Isaïes ens descriu de manera indirecta un contrast entre Déu i els homes. Així com Déu coneix bé la criatura humana, aquesta en canvi necessita d'ajudes diverses per a conèixer Déu. Efectivament, «això diu el Senyor: "Jo conec les obres dels homes i els seus pensaments"», mentre que les nacions «que mai no havien sentit parlar de mi ni havien vist la meva glòria» necessiten missatgers que els en parlin.

Dues conclusions podem treure d'aquest contrast. La primera: per bé que nosaltres, que vivim en un país d'antiga tradició cristiana, fa molt de temps que coneixem coses sobre Déu, sempre conservem en el propi interior algunes regions (hàbits, records, ressentiments...) on podria dir-se que Déu mai, o pràcticament mai, no ha estat present. Certament, Déu és coneixedor d'aquestes

nostres regions obscures, tancades pel pecat, però... el que fa falta és que aquestes nostres regions coneguin Déu, s'obrin a la seva gràcia i la deixin actuar. La primera conclusió és, per tant, una crida a la conversió.

En segon lloc, les paraules d'Isaïes subratllen, un cop més, com és d'important que tota persona escolti la Paraula de Déu. Repetim-ho: Déu coneix tothom; el que fa falta és que tothom pugui conèixer Déu. Aquest és el desig que, pel seu amor, Crist ens ha encarregat com a missió: anar per tot el món i anunciar el Regne.

L'evangeli d'avui uneix aquestes dues conclusions en una profecia de Jesús: en la mesura en què arreu s'acull el missatge i la gràcia de Crist, «vindrà gent d'orient i d'occident, del nord i del sud, i s'asseuran a taula en el Regne de Déu».

Coherència eucarística | Romà Casanova, bisbe de Vic.....

El culte agradable a Déu, que té la seva font i el seu cim en l'Eucaristia, demana una coherència clara en la vida del qui hi participa. El veritable adorador en esperit i en veritat del Pare, per Crist en l'Esperit Sant, no és el qui viu la relació amb Déu d'una manera merament privada, sinó el qui sap que la participació en l'Eucaristia, i en tot el culte cristià, el compromet en les seves relacions socials amb els altres. L'Eucaristia demana el testimoni públic de la pròpia fe en totes les relacions socials. L'Eucaristia té una coherència, no solament en la fidelitat en la celebració, sinó també i clarament en la vida i el testimoni cristians.

Un aspecte d'aquesta coherència eucarística és la promoció del bé comú en totes les seves formes (cf. Benet XVI, *Sacramentum caritatis*, 83). Participar en l'Eucaristia ens porta a la dinàmica de la donació

de Crist per a la salvació de tots els homes. El qui participa en l'Eucaristia sap que entra en aquella taula comuna de la salvació oferta a tots els homes, sense cap distinció. En la celebració de l'Eucaristia no hi té cabuda cap distinció. L'Eucaristia ens porta a la vivència de les primícies de la humanitat nova: tots els homes formant el Cos de Crist en la plenitud del Regne.

El principi del bé comú, fonamental en tota societat, troba en l'Eucaristia la seva font. S'entén per bé comú el conjunt d'aquelles condicions de la vida social que permeten, tant a les col·lectivitats com als membres individuals, d'atènyer la pròpia perfecció més plenament i més ràpidament. La salvaguarda del bé comú és una qüestió que pertany a tots els qui formen la societat que ens fa mirar, per damunt del nostre bé propi, el bé de tots els homes i de tot l'home.

Missa acció de gràcies 10è. aniversari pontificat de Mons. Romà Casanova. Diumenge 15 de setembre, a 2/4 de 6 de la tarda, a la Catedral de Vic.

Darreres places per al pelegrinatge a Terra Santa.....

El pelegrinatge diocesà a Terra Santa, en aquest Any de la Fe, serà presidit per Mons. Romà Casanova, el nostre bisbe, del 22 al 28 octubre del 2013.

Les places són limitades, però encara en queden algunes. Els interessats poden telefonar al 93 833 26 55.

Agenda litúrgica de la setmana

25 ■ Diumenge XXI de durant l'any / Cicle C. Sant Josep de Callassanç, prevere (1557-1648). Sant Lluís de França, rei (1214-1270). Sant Genís, màrtir (†308).

Lectures: Isaïes 66,18-21 / Salm 116 / Hebreus 12,5-7.11-13 / Lluc 13,22-30

Litúrgia de les hores: Setmana I

26 □ Dilluns. Santa Teresa de Jesús Jornet, verge (1843-1897).

Lectures: 1 Tessalonicencs 1,1-5.8b-10 / Salm 149 / Mateu 23,13-22

27 □ Dimarts. Santa Mònica, mare de sant Agustí (331-387).

Lectures: 1 Tessalonicencs 2,1-8 / Salm 138 / Mateu 23,23-26

28 □ Dimecres. Sant Agustí, bisbe i doctor de l'Església (354-430).

Lectures: 1 Tessalonicencs 2,9-13 / Salm 138 / Mateu 23,27-32

29 ■ Dijous. Martí de sant Joan Baptista. Sant Adelf, bisbe.

Lectures: 1 Tessalonicencs 3,7-13 / Salm 89 / Mateu 6,17-29

30 ■ Divendres. Sant Adaucte, màrtir (s. IV). Santa Joana Jugan,

religiosa (1792-1879).

Lectures: 1 Tessalonicencs 4,1-8 / Salm 96 / Mateu 25,1-13

31 ■ Dissabte. Sant Ramon Nonat, religiós (1204-1240).

Lectures: 1 Tessalonicencs 4,9-12 / Salm 97 / Mateu 25,14-30

1 ■ Diumenge XXII de durant l'any / Cicle C. Sant Lleir, bisbe (s. VI). Sant Gil, abat.

Lectures: Jesús fill de Sira 3,17-18.20.28-29 / Salm 67 / Hebreus 12,18-19.22-24a / Lluc 14,1.7-14

Ens visiten els extraterrestres – | Josep Maria Rovira Marsal.....

M'han explicat com un grup d'extraterrestres ha fet un viatge a la Terra per estudiar l'estructura familiar dels humans, de la qual havien sentit a parlar molt bé. Per a fer-ho han previst diverses visites durant l'any. En la primera, que acaba de tenir lloc just abans de començar la primavera, a mitjan març, han volgut conèixer el funcionament i les característiques d'un pare. Cap al maig, tornaran a venir per recollir informació sobre la mare. Sembla que han escollit aquest ordre basant-se en la història que els havia arribat sobre els primers habitants de la Terra.

El conseller de Relacions Exteriors i el de Planificació Familiar, una mica sorpresos per l'interès manifestat, els han atès de la millor manera possible organitzant un seguit de reunions amb diversos experts sobre el tema. Abans de marxar han volgut veure alguns exemplars de pare, per fer-se'n una idea més exacta.

Una cosa que els ha sorprès ha estat l'alçada.

—Quina classe de pares teniu? —han comentat amb la seva veu metàl·lica i sincopada—. Si els vostres nens són tan petits que amb prou feines aixequen un pam de terra, com és que els pares són tan alts? Amb aquesta alçada no podran jugar amb els seus fills sense agenollar-se, ni acotjar-los al llit sense ajupir-se, ni tan sols besar-los sense encorbar-se molt.

—És cert, això, però si fossin de la mida d'un nen —els han explicat— cap on podrien els fills aixecar els ulls

buscant protecció?

Un altra cosa que els ha sobtat:

—Amb aquestes mans tan grosses —deien— no seran capaços d'obrir i tancar els imperdibles dels bolquers, ni podran subjectar les trenes dels cabells de les nenes, ni podran treure l'estella que es clavi un nen en pujar a una d'aquestes coses... com en dieu?... arbres!

El conseller de Planificació Familiar ha pres la paraula per aclarir-ho:

—Quan vingueu pel maig, ja us explicarem com tot això ho tenim resolt per un altre costat —els ha dit—. Del que es tracta és que siguin mans prou grosses i prou fortes per a ajudar una nena a travessar una riera, o per a acollir tot el que un nen pot treure de la butxaca, i alhora prou petites per a agafar, afectuosament, la cara d'un infant.

El del nas de trompeta ha quedat sorprès de la poca facilitat de paraula dels pares, però ha pres nota, molt intrigat i una mica gelós, de la veu ferma i autoritària que tenen i que només amb dos ulls fossin capaços de reflectir tolerància i serenitat. El conseller de Planificació Familiar comentà que la visita li havia servit per a redescobrir la figura del pare i valorar el que tenien i els ha acomiadat dient:

—Encara que no sigui pròpiament invenció nostra, és cert que n'estem molt contents i satisfets. De fet, és capaç d'estimar tant com una mare.

4

full

Pel·lícules | Perdidos en la nieve

Noruega-Suecia, 2012. Director: Petter Naess.
Intèrprets: Rupert Grin i David Kross.

Perduts en la neu es basa en fets reals que van tenir lloc durant la II Guerra Mundial. Durant un combat, un avió britànic i un altre d'alemany cauen en una aïllada regió de Noruega. L'atzar fa que ambdues tripulacions es refugïin a la mateixa cabanya. Lluiten per sobreviure al dur hivern i poder tornar al camp de batalla. Malgrat ser enemics, és difícil mantenir l'animositat dia rere dia: les necessitats fan néixer amistats inesperades i les regles bèl·liques perden importància. Sigui com sigui, la guerra és absurda.

full diocesà | Solsona i Vic

DIRECTORS:
VIC: Xavier Bisbal
Santa Maria 1, 08500 VIC
Tel. / Fax 93 885 07 09
Correu electrònic:
mitjans-comunicacio@bisbatvic.com
SOLSONA: Júlia Ayala
Plaça Palau 1, 25280 SOLSONA
Tel. 973 48 06 19
C/e: mitjans@bisbatsolsona.cat

EDICIÓ: Mitjans de Comunicació Social de cada Bisbat.
REDACCIÓ: Santa Maria, 1 - 08500 VIC
ADMINISTRACIÓ:
Rda. Camprodon 2, 08500 VIC
Tel. 902 70 20 32 / Fax 93 88919 09
IMPRESSIÓ: Gràfiques Diac,
Ronda Camprodon 2, 08500 Vic

DIPÒSIT LEGAL: 14.355/60